

ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล

รองศาสตราจารย์ ดร.ทับทิมทอง กอบัวแก้ว
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ความหมายของเทคโนโลยีดิจิทัล

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2562) ได้ให้ความหมาย เทคโนโลยีดิจิทัล คือ ทักษะความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (Digital literacy) ที่มีอยู่ในปัจจุบัน อาทิเช่น คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ แท็บเล็ต โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และสื่อออนไลน์ ที่นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ในการสื่อสาร การปฏิบัติงาน และการทำงานร่วมกัน หรือใช้เพื่อพัฒนากระบวนการทำงาน หรือระบบงานในองค์กรให้มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพ

ความหมายของเทคโนโลยีดิจิทัล

พนิตา จำจด (2561) ได้สรุปความหมาย เทคโนโลยีดิจิทัล ไว้ว่า คือ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักร วัสดุ หรือสิ่งของที่จับต้องไม่ได้ เช่น กระบวนการต่าง ๆ ที่มนุษย์พัฒนาขึ้น เพื่อช่วยในการทำงาน แก้ปัญหาต่าง ๆ และอำนวยความสะดวกในชีวิตประจำวัน โดยมีระบบประมวลผลที่ฉลาดขึ้นและมีความเป็นอัตโนมัติมากขึ้น

ความหมายของเทคโนโลยีดิจิทัล

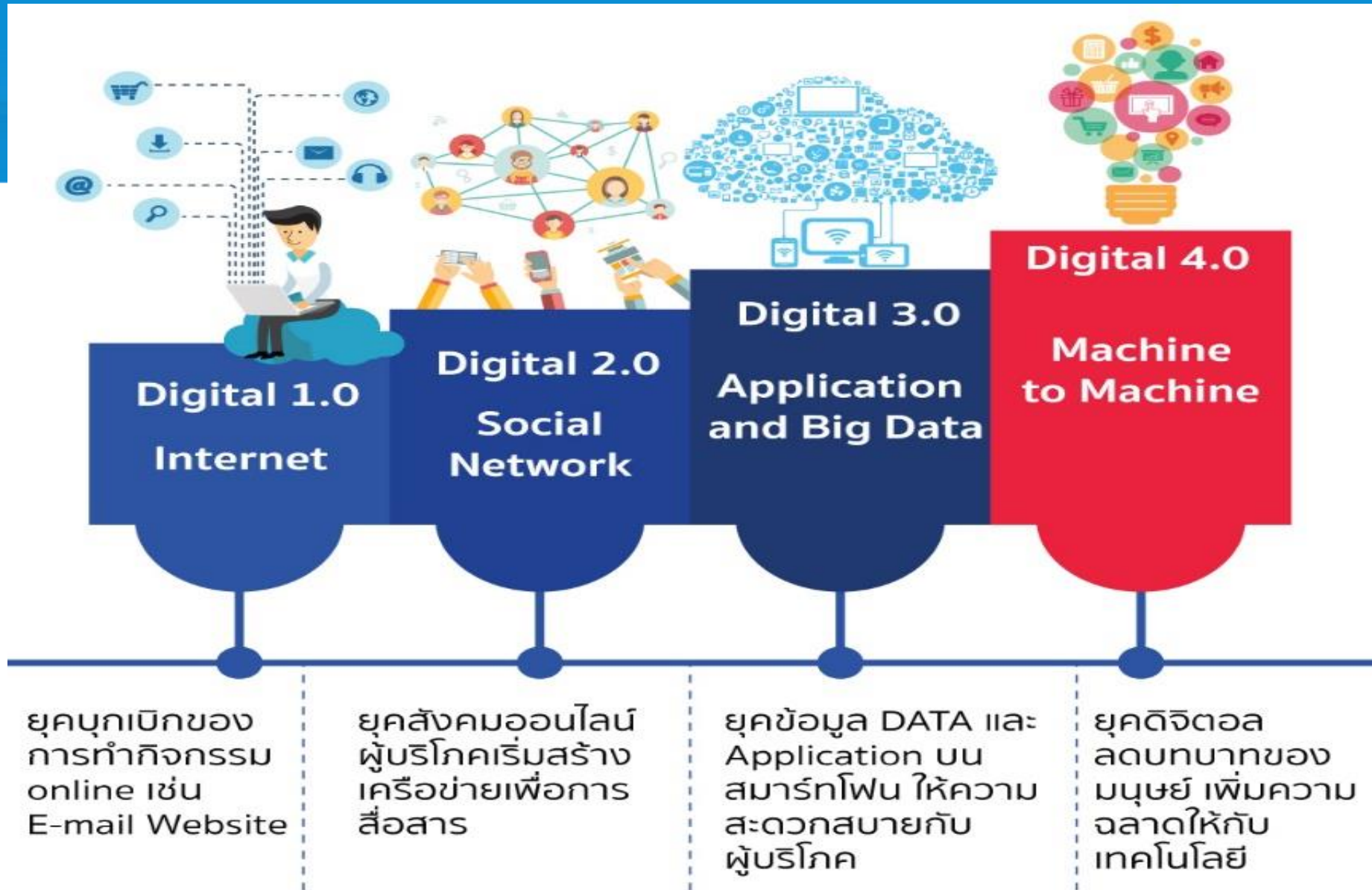
ชัยวิชญ์ เข้มปัญญา (2562) สรุปความหมาย เทคโนโลยีดิจิทัล ไว้ว่า เป็นอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ และแอปพลิเคชัน ที่ใช้ข้อมูลในรูปแบบของ รหัสตัวเลข ข้อมูลดิจิทัลอยู่ในอุปกรณ์ คอมพิวเตอร์ เครื่องคิดเลข โทรศัพท์มือถือ ระบบดาวเทียม ฯลฯ โดยนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิตประจำวัน และการปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ ให้มีความทันสมัย รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ

ความหมายของเทคโนโลยีดิจิทัล

โดยสรุป

เทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Technology) หมายถึง อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ และแอปพลิเคชัน รวมทั้งทักษะความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ตลอดจนกระบวนการต่าง ๆ ที่มนุษย์พัฒนาขึ้น เพื่อนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ในการสื่อสาร การปฏิบัติงาน การทำงานร่วมกัน การพัฒนากระบวนการทำงาน หรือระบบงานในองค์กรให้มีความทันสมัย รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ และอำนวยความสะดวกในชีวิตประจำวัน โดยมีระบบประมวลผลที่ฉลาดขึ้นและมีความเป็นอัตโนมัติมากขึ้น

วิวัฒนาการของเทคโนโลยีดิจิทัล

ยุค Digital 1.0 หรือยุคของอินเทอร์เน็ต (Internet)

เป็นยุคที่เริ่มมีการใช้งานอินเทอร์เน็ต ซึ่งส่งผลให้การดำเนินชีวิตของผู้คนเริ่มเปลี่ยนไปจากออฟไลน์ (offline) มาเป็นออนไลน์ (online) มากขึ้น เช่น การส่งอีเมลแทนจดหมาย และเริ่มมีการจัดตั้งเว็บไซต์ Website ที่ทำให้เข้าถึงทุกอย่างได้ง่ายขึ้น ทั่วถึงและตลอดเวลา

ยุค Digital 2.0 หรือยุคของโซเชียลมีเดีย (Social Media)

เป็นยุคที่ผู้บริโภค เริ่มสร้างเครือข่ายติดต่อสื่อสารกันในโลกออนไลน์ เครือข่ายสังคม Social Network เพื่อพูดคุยกันระหว่างกลุ่ม เพื่ออำนวยความสะดวกในการติดต่อสื่อสารและขยายสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงธุรกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการดำเนินธุรกิจ E-Commerce

ยุค Digital 3.0 หรือยุคแห่งข้อมูล (Big Data)

เป็นยุคที่ให้ความสำคัญกับข้อมูล จากการเติบโตของ Social Media และ E-Commerce ของยุค Digital 2.0 ทำให้เกิดข้อมูลจำนวนมากมหาศาล ซึ่งจัดเก็บไว้ในระบบคลาวด์ Cloud Computing ทำให้ผู้ใช้สามารถเข้าถึงข้อมูลบนคลาวด์จากที่ใดก็ได้ สามารถจัดการบริหารข้อมูลและแบ่งปันข้อมูลกับผู้อื่น (Shared Services) ได้ ช่วยลดต้นทุนการจัดเก็บ และสามารถนำมาต่อยอด พัฒนาเป็นแอปพลิเคชัน (Application) ซึ่งรองรับการใช้งานผ่านทางโทรศัพท์มือถือหรือแท็บเล็ตได้อีกด้วย

ยุค Digital 4.0 หรือยุคปัจจุบัน

เป็นยุคที่เทคโนโลยีมีมันสมองหรือความฉลาด สามารถทำให้อุปกรณ์ต่าง ๆ สื่อสารและทำงานกันเองได้อย่างอัตโนมัติ โดยจะใช้ชื่อยุคนี้ว่าเป็นยุค Machine-to-Machine ตัวอย่างเช่น การใช้เซิร์ฟเวอร์ระยะไกล การจำลองสถานการณ์ (Simulation) ต่าง ๆ การใช้เทคโนโลยีเสมือนจริง (Augmented Reality) การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการทำงานหลาย ๆ สิ่ง (Internet of Things) เป็นต้น

ยุค Digital 4.0 หรือยุคปัจจุบัน

DIGITAL 4.0 ในปัจจุบัน

Cloud Computing

ใช้เซิร์ฟเวอร์ระยะไกล จัดเก็บ
จัดการและประมวลผลข้อมูล
เพื่อกระบวนการที่รวดเร็ว

Simulation

การจำลองสถานการณ์ เหมาะ
สำหรับการฝึกอบรมพนักงาน
และการวางแผนสถานการณ์

Autonomous Systems

ป้อนคำสั่งเครื่องจักร
และหุ่นยนต์ให้ทำหน้าที่อิสระ

Cyber Security

ปกป้องข้อมูลที่มีค่าของลูกค้าและคู่ค้า

Augmented Reality

เทคโนโลยีความเป็นจริงเสริม
สร้างข้อมูลบนโลกเสมือนจริง
เพื่อวิเคราะห์ตัวสินค้า

Internet of Things

เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตกับเครื่องจักร
เพื่อส่ง รับ และประมวลผลข้อมูล

ทักษะความสามารถสำหรับการรู้ดิจิทัล

เทคโนโลยีดิจิทัล ครอบคลุมความสามารถ ๔ มิติ

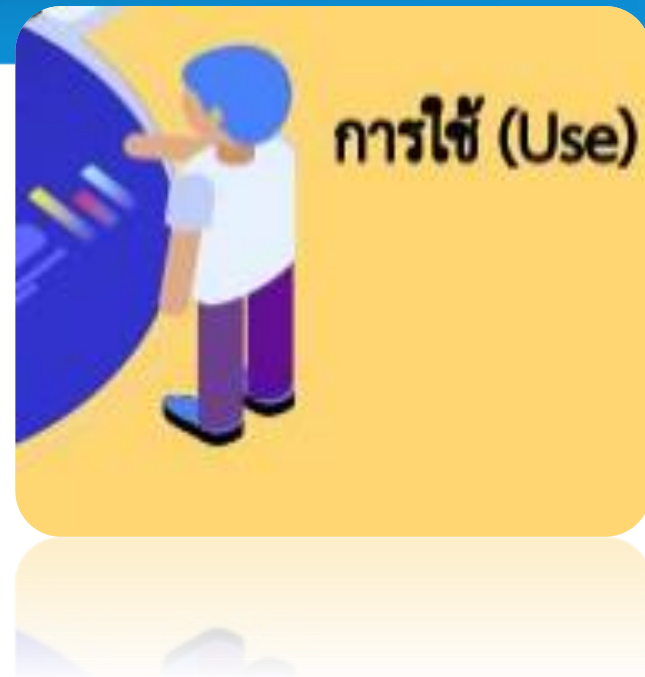

ขอบคุณข้อมูลจาก สำนักงาน ก.พ

ดอภรณ์สุดทัยสงบ ชูภุชพงศ์ บ.ม

ทักษะความสามารถสำหรับการรู้ดิจิทัล

ทักษะการใช้ หมายถึง ความคล่องแคล่วทางเทคนิคที่จำเป็นในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต ทักษะและความสามารถที่เกี่ยวข้องกับคำว่า “ใช้” ครอบคลุมตั้งแต่เทคนิคขั้นพื้นฐานสู่เทคนิคขั้นสูงขึ้นสำหรับการเข้าถึงและการใช้ความรู้

ทักษะความสามารถสำหรับการรู้ดิจิทัล

การเข้าใจ คือ ชุดของทักษะที่จะช่วยผู้เรียนเข้าใจบริบทและประเมินสื่อดิจิทัล เพื่อให้สามารถตัดสินใจเกี่ยวกับอะไรที่ทำและพบบนโลกออนไลน์ จัดว่าเป็นทักษะที่สำคัญและที่จำเป็นที่จะต้องเริ่มสอนเด็กให้เร็วที่สุดเท่าที่พวกเขาเข้าสู่โลกออนไลน์ การเข้าใจยังรวมถึงการตระหนักว่าเทคโนโลยีเครือข่ายมีผลกระทบต่อพฤติกรรมและมุมมองความเชื่อและความรู้สึกของผู้เรียนอย่างไร เกี่ยวกับโลกรอบตัวผู้เรียน

ทักษะความสามารถสำหรับการรู้ดิจิทัล

การสร้าง (Create)

ความสามารถในการผลิตเนื้อหาและการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพผ่านเครื่องมือสื่อดิจิทัลที่หลากหลาย การสร้างด้วยสื่อดิจิทัลยังรวมถึงความสามารถในการสร้างและสื่อสารด้วยการใช้ Rich media เช่น ภาพ วิดีโอ และเสียง ตลอดจนความสามารถในการมีส่วนร่วมกับ Web 2.0 อย่างมีประสิทธิภาพและรับผิดชอบ เช่น Blog การแชร์ภาพและวิดีโอ และ Social media รูปแบบอื่น ๆ เป็นต้น

ทักษะความสามารถสำหรับการรู้ดิจิทัล

การเข้าถึง (Access)

การเข้าถึง เป็นฐานรากในการพัฒนา การสร้าง ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ผู้เรียนจำเป็นต้องเข้าใจอินเทอร์เน็ตและการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตด้วยช่องทางต่าง ๆ ได้ เพื่อให้สามารถใช้ Search Engine ค้นหาข้อมูลที่ต้องการจากอินเทอร์เน็ตได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังจำเป็นต้องเข้าใจสื่อทางดิจิทัลชนิดต่าง ๆ และการนำไปประยุกต์ใช้งานในปัจจุบันได้

การรู้ดิจิทัล หรือ Digital Literacy

"การรู้ดิจิทัล" คือ ความหลากหลายของทักษะที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน
ซึ่งทักษะเหล่านั้นอยู่ภายใต้

- ❖ การรู้สื่อ (Media literacy)
- ❖ การรู้เทคโนโลยี (Technology literacy)
- ❖ การรู้สารสนเทศ (Information literacy)
- ❖ การรู้เกี่ยวกับสิ่งที่เห็น (Visual literacy)
- ❖ การรู้การสื่อสาร (Communication literacy) และ
- ❖ การรู้สังคม (Social literacy)

การรู้สื่อ (Media literacy)

การรู้สื่อสะท้อนความสามารถของผู้เรียนเกี่ยวกับการเข้าถึง การวิเคราะห์ และการผลิตสื่อผ่านความเข้าใจและการตระหนักรู้เกี่ยวกับ

1. ศิลปะ ความหมาย และการส่งข้อความในรูปแบบต่าง ๆ
2. ผลกระทบและอิทธิพลสื่อมวลชนและวัฒนธรรมที่เป็นที่นิยม
3. สื่อข้อความถูกสร้างขึ้นอย่างไรและทำไมถึงถูกผลิตขึ้น
4. สื่อสามารถใช้ในการสื่อสารความคิดของเราเองได้อย่างมีประสิทธิภาพได้อย่างไร

โศภิตา วัชรกุลทวีญ

สถาบันสื่อเด็กและเยาวชน

โดยการสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)

การรู้เทคโนโลยี (Technology literacy)

ความชำนาญในเทคโนโลยีส่วนใหญ่มักจะเกี่ยวข้องกับความรู้ดิจิทัล ซึ่งครอบคลุมจากทักษะคอมพิวเตอร์ขั้นพื้นฐานสู่ทักษะที่ซับซ้อนมากขึ้น เช่น การแก้ไขภาพยนตร์ดิจิทัลหรือการเขียนรหัสคอมพิวเตอร์

การรู้สารสนเทศ (Information literacy)

การรู้สารสนเทศเป็นอีกสิ่งที่สำคัญของการรู้ดิจิทัลซึ่งครอบคลุมความสามารถในการประเมินว่าสารสนเทศใดที่ผู้เรียนต้องการ การรู้วิธีการที่จะค้นหาสารสนเทศที่ต้องการออนไลน์ และการรู้การประเมินและการใช้สารสนเทศที่สืบค้นได้ การรู้วิธีการคิดวิเคราะห์เกี่ยวกับแหล่งที่มาและเนื้อหา

การรู้เกี่ยวกับสิ่งที่เห็น (Visual literacy)

การรู้เกี่ยวกับสิ่งที่เห็น สะท้อนความสามารถของของผู้เรียนเกี่ยวกับความเข้าใจ การแปลความหมายสิ่งที่เห็น การวิเคราะห์ การเรียนรู้ การแสดงความคิดเห็น และความสามารถในการใช้สิ่งที่เห็นนั้นในการทำงานและการดำรงชีวิตประจำวันของตนเองได้ การรู้เกี่ยวกับสิ่งที่เห็นเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเรียนรู้และการสื่อสารในสังคมสมัยใหม่

การรู้การสื่อสาร (Communication literacy)

การรู้การสื่อสารเป็นรากฐานสำหรับการคิด การจัดการ และการเชื่อมต่อกับ
คนในสังคมเครือข่าย ทุกวันนี้เด็กและเยาวชนจำเป็นต้องเข้าใจการบูรณาการ
ความรู้จากแหล่งต่าง ๆ เช่น เพลง วิดีโอ ฐานข้อมูลออนไลน์ และสื่ออื่นๆ รวมทั้ง
พวกเขาจำเป็นต้องรู้วิธีการใช้แหล่งสารสนเทศเหล่านั้นเพื่อเผยแพร่และ
แลกเปลี่ยนความรู้

การรู้สังคม (Social literacy)

การรู้สังคมหมายถึงวัฒนธรรมแบบการมีส่วนร่วม ซึ่งถูกพัฒนาผ่านความร่วมมือและเครือข่าย เยาวชนต้องการทักษะสำหรับการทำงานภายในเครือข่ายทางสังคม เพื่อการรวบรวมความรู้ การเจรจาข้ามวัฒนธรรมที่แตกต่าง และการประสานความขัดแย้งของข้อมูล

ทำไมต้องพัฒนาทักษะความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

ทำไมต้องพัฒนาทักษะความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

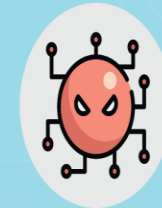
ข้าราชการ แกนหลักของการพัฒนาประเทศ

ต้องป้องกัน

การโจรกรรมข้อมูล

การโจมตีทางไซเบอร์

การสูญเสียความเป็นส่วนตัว

ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ทำไมต้องพัฒนาทักษะความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

DIGITAL LITERACY ตัวช่วยสำคัญสำหรับข้าราชการ

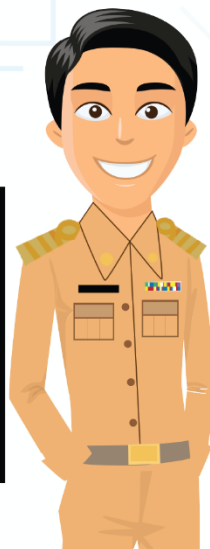
การสื่อสาร
และปฏิบัติงาน
ร่วมกับผู้อื่น

การเรียนรู้และ
พัฒนาตนเอง

**LEARN
&
GROWTH**
ได้รับโอกาสก้าวหน้า
ในอาชีพราชการ

เพื่อการก้าวไปสู่การเป็น
ประเทศไทย 4.0

**THAILAND
4.0**

ทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์...

“ทำน้อย...ได้มาก”
**Work less
but Get
More Impact**

“สร้างคุณค่า”
**Value
Co-Creation**

“ความคุ้มค่า
ในการดำเนินงาน”
**Economy
of Scale**

สมรรถนะความสามารถด้านการใช้ดิจิทัลของบุคลากรผู้ปฏิบัติงาน

ระดับที่ 1 ทักษะขั้นพื้นฐาน ในการรับรู้และเข้าถึงโลกดิจิทัล

ระดับที่ 2 ทักษะขั้นต้นสำหรับการทำงาน

ระดับที่ 3 ทักษะขั้นประยุกต์สำหรับการทำงาน การทำงานร่วมกันด้วยดิจิทัล

สมรรถนะความสามารถด้านการใช้ดิจิทัลของบุคลากรผู้ปฏิบัติงาน

ระดับที่ 1 ทักษะขั้นพื้นฐาน ในการรับรู้และเข้าถึงโลกดิจิทัล

เป็นผู้มีสมรรถนะในการเข้าถึงโลกดิจิทัล สามารถใช้งานอุปกรณ์ไอที และติดต่อสื่อสารบนสื่ออินเทอร์เน็ตได้อย่างปลอดภัย โดยตระหนักถึงกฎหมายและจรรยาบรรณ รวมทั้งรู้จักและเข้าใช้บริการพื้นฐานและทำธุรกรรมออนไลน์ขั้นต้นได้

สมรรถนะความสามารถด้านการใช้ดิจิทัลของบุคลากรผู้ปฏิบัติงาน

ระดับที่ 2 ทักษะขั้นต้นสำหรับการทำงาน

เป็นผู้สามารถใช้งานเครื่องมือด้าน
ดิจิทัลหรือแอปพลิเคชันขั้นต้น
สำหรับการทำงานได้

สมรรถนะความสามารถด้านการใช้ดิจิทัลของบุคลากรผู้ปฏิบัติงาน

ระดับที่ 3 ทักษะขั้นประยุกต์สำหรับการทำงาน การทำงานร่วมกันด้วยดิจิทัล

เป็นผู้สามารถเลือกใช้งานเครื่องมือต่าง ๆ ด้านดิจิทัล ได้หลากหลายและประยุกต์ใช้ในงานได้มากขึ้น

ทักษะความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

ทักษะ ความเข้าใจ และใช้เทคโนโลยีดิจิทัล 9 ด้าน

การใช้งานคอมพิวเตอร์

การใช้งานอินเทอร์เน็ต

การใช้งานเพื่อความ
มั่นคง ปลอดภัย

การใช้โปรแกรม
ประมวลคำ

การใช้โปรแกรม
ตารางคำนวณ

การใช้โปรแกรม
นำเสนองาน

การใช้โปรแกรม
สร้างสื่อดิจิทัล

การทำงานร่วมกัน
แบบออนไลน์

การใช้ดิจิทัลเพื่อความ
มั่นคง ปลอดภัย

ทักษะความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

แต่ละด้านประกอบด้วย
ทักษะอะไรบ้าง

ประโยชน์ของเทคโนโลยีดิจิทัล

1. ทำงานได้รวดเร็วลดข้อผิดพลาดและมีความมั่นใจในการทำงานมากขึ้น
2. มีความภาคภูมิใจในผลงานที่สามารถสร้างสรรค์ได้เอง
3. สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการทำงานได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
4. สามารถระบุทางเลือกและตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น
5. สามารถบริหารจัดการงานและเวลาได้ดีมากขึ้นและช่วยสร้างสมดุลในชีวิตและการทำงาน
6. มีเครื่องมือช่วยในการเรียนรู้และเติบโตอย่างเหมาะสม

ทักษะความฉลาดทางดิจิทัล

ความฉลาดทางดิจิทัลประกอบด้วยทักษะ 8 ด้าน

1. การแสดงตัวตนบนโลกดิจิทัล (Digital Identity)
2. การใช้เครื่องมือและสื่อดิจิทัล (Digital Use)
3. ความปลอดภัยทางดิจิทัล (Digital Safety)
4. ความมั่นคงปลอดภัยทางดิจิทัล (Digital Security)
5. ความฉลาดทางอารมณ์บนโลกดิจิทัล (Digital Emotional Intelligence)
6. การสื่อสารดิจิทัล (Digital Communication)
7. การรู้ดิจิทัล (Digital Literacy)
8. สิทธิทางดิจิทัล (Digital Rights)

ทักษะพลเมืองดิจิทัล

ชมคลิปวิดีโอ เรื่อง ทักษะพลเมืองดิจิทัล

ขอขอบคุณ ดร.ปานระพี รพีพันธุ์ จากช่องดิจิทัลไทยแลนด์

ทักษะพลเมืองดิจิทัล

1. ทักษะการรักษาอัตลักษณ์ที่ดีของตนเอง (Digital Citizen Identity)
2. ทักษะในการจัดการสรรเวลาหน้าจอ (Screen Time Management)
3. ทักษะการรับมือการกลั่นแกล้งบนโลกไซเบอร์ (Cyberbullying Management)
4. ทักษะการรักษาความปลอดภัยของตนเองบนโลกไซเบอร์ (Cybersecurity Management)
5. ทักษะในการรักษาข้อมูลส่วนตัว (Privacy Management)
6. ทักษะการคิดวิเคราะห์ที่มีวิจารณญาณที่ดี (Critical Thinking)
7. ทักษะในการบริหารจัดการข้อมูล (Digital Footprints)
8. ทักษะการใช้เทคโนโลยีอย่างมีจริยธรรม (Digital Empathy)

ทักษะพลเมืองดิจิทัล

ทักษะในการรักษาอัตลักษณ์ที่ดีของตนเอง (Digital Citizen Identity)

ความสามารถในการสร้างและบริหารจัดการอัตลักษณ์ที่ดีของตนเอง
ไว้อย่างดีทั้งในโลกออนไลน์และโลกความจริง

ทักษะในการรักษาข้อมูลส่วนตัว (Privacy Management)

มีจุดพึงในการบริหารจัดการข้อมูลส่วนตัว โดยเฉพาะการแชร์ข้อมูล
ออนไลน์เพื่อป้องกันความเป็นส่วนตัวของข้อมูลของตนเองและผู้อื่น

ทักษะในการจัดสรรเวลาหน้าจอ (Screen Time Management)

ความสามารถในการบริหารเวลาในการใช้อุปกรณ์ยุคดิจิทัล
 รวมไปถึงกิจกรรมเพื่อให้เกิดสมดุลระหว่าง
โลกออนไลน์ และโลกภายนอก

ทักษะในการคิดวิเคราะห์ที่มีวิจารณญาณที่ดี (Critical Thinking)

ความสามารถในการวิเคราะห์แยกแยะระหว่างข้อมูลที่ถูกต้อง
และข้อมูลที่ผิด ข้อมูลที่มีเนื้อหาดีและข้อมูลที่เข้าข่ายอันตราย
ข้อมูลติดต่อทางออนไลน์ที่น่าเชื่อถือสงสัยและน่าเชื่อถือได้

ทักษะในการรับมือ กับการคุกคามทางโลกออนไลน์ (Cyberbullying Management)

ความสามารถในการรับรู้ และรับมือการคุกคาม
บนขุมโลกออนไลน์ได้อย่างชาญฉลาด

ทักษะในการบริหารจัดการข้อมูล ที่ผู้ใช้งานมีการทิ้งไว้บนโลกออนไลน์ (Digital Footprints)

ความสามารถในการเข้าใจธรรมชาติของการใช้ชีวิตในโลกดิจิทัล
ว่าจะหลงเหลือร่องรอยข้อมูลทิ้งไว้เสมอ รวมไปถึงการนำใจพลสิทธิ์
ที่อาจเกิดขึ้น เพื่อการดูแลสิ่งเหล่านี้เป็นอย่างดีมีความรับผิดชอบ

ทักษะในการรักษาความปลอดภัยของตนเอง ในโลกออนไลน์ (Cybersecurity Management)

ความสามารถในการป้องกันข้อมูลด้วยการสร้างระบบความปลอดภัยที่เข้มแข็ง
และป้องกันการโจมตีหรือการขโมยข้อมูลหรือการโจมตีทางออนไลน์ได้

ทักษะในการใช้เทคโนโลยีอย่างมีจริยธรรม (Digital Empathy)

ความสามารถในการเห็นอกเห็นใจ และสร้างความสัมพันธ์ที่ดี
กับผู้อื่นบนโลกออนไลน์

ทำไมนักศึกษาวิชาเซพครูต้องมีความฉลาดทางดิจิทัล

เพราะอะไรนี่?

ทำไมนักศึกษาวิชาชีพครูต้องมีความฉลาดทางดิจิทัล

วิถีชีวิตของเด็กรุ่นใหม่ที่เติบโตมาพร้อม อุปกรณ์ไอทีต่าง ๆ สื่อออนไลน์เข้ามามีบทบาทในชีวิตมากขึ้น ทั้งการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร การแลกเปลี่ยน ความคิดเห็น การติดต่อสื่อสารอย่างอิสระ อยู่กับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตและสื่อออนไลน์ตลอดเวลา

รูปแบบการเรียนรู้ที่เปลี่ยนไป มีช่องทาง การเรียนรู้จากสื่อออนไลน์หลากหลายทางมากขึ้น การเรียนรู้ไม่จำเป็นต้องเรียนรู้จากในห้องเรียนเพียง อย่างเดียว แต่สามารถเรียนรู้ได้จากสิ่งรอบ ๆ ตัว สืบค้นข้อมูลได้ทุกที่ทุกเวลา จึงทำให้เกิดทักษะชีวิตใหม่ ๆ เกิดขึ้นมากมาย

ทำไมนักศึกษาวิชาชีพครูต้องมีความฉลาดทางดิจิทัล

ดังนั้น เมื่อวิถีการใช้ชีวิตของเด็กรุ่นใหม่เปลี่ยนไป วิถีการใช้ชีวิตของนักศึกษาวิชาชีพครูก็เปลี่ยนไปตามบริบทของสังคมดิจิทัลที่เปลี่ยนไปด้วยเช่นกัน ทั้งการดำรงชีวิตและการเรียนรู้ในรูปแบบที่เปลี่ยนไป

เมื่อวิธีการเรียนรู้ของเด็กเปลี่ยนไปเป็นแบบดิจิทัลและสื่อออนไลน์เข้ามามีบทบาทในการเรียนรู้มากขึ้น นักศึกษาวิชาชีพครูที่จะจบออกไปเป็นครูก็ต้องมีรูปแบบการเรียนการสอนที่เท่าทันและเหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัลด้วย เพื่อที่จะสอนเด็กรุ่นใหม่ที่กำลังโตขึ้นมาเป็นเยาวชน เป็นกำลังสำคัญของชาติให้มีทักษะชีวิตดังกล่าว

นักศึกษาวิชาชีพรู้ต้องปรับตัวอย่าง
เพื่อให้เป็นพลเมืองยุค 4.0 หรือพลเมืองดิจิทัล

**ต้องปรับตัว
อย่างไร?**

การปรับตัวเป็นพลเมืองยุคดิจิทัลของนักศึกษาวิชาชีพ

นักศึกษาวิชาชีพจะต้องปรับตัวเองเพื่อให้เป็นพลเมืองยุค 4.0 หรือพลเมืองดิจิทัล โดยจะต้องมีทักษะพลเมืองดิจิทัล ดังที่ได้เรียนรู้

นักศึกษาวิชาชีพควรต้องสามารถวิเคราะห์แยกแยะระหว่างข้อมูลที่ถูกต้องและข้อมูล ที่ผิด ข้อมูลที่เป็นประโยชน์และข้อมูลอันตราย ข้อมูลติดต่อทางออนไลน์ที่เชื่อถือได้ สามารถวิเคราะห์ และประเมินข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายได้ เข้าใจรูปแบบการหลอกลวงต่าง ๆ ในโลกไซเบอร์ได้

การปรับตัวเป็นพลเมืองยุคดิจิทัลของนักศึกษาวิชาชีพ

นักศึกษาวิชาชีพควรต้องมีดุลพินิจในการจัดการข้อมูลส่วนตัว โดยเฉพาะการแชร์ข้อมูลออนไลน์ เพื่อป้องกันความเป็นส่วนตัวทั้งของตนเองและผู้อื่น

เคารพในสิทธิของทุกคน รวมถึงต้องมีวิจารณญาณในการรักษา ความปลอดภัยของข้อมูลตนเองในสังคมดิจิทัล ต้องรู้ว่าข้อมูลใดควรเผยแพร่ ข้อมูลใดไม่ควรเผยแพร่ และ ต้องจัดการความเสี่ยงของข้อมูลของตนในสื่อสังคมดิจิทัลได้ด้วย

การปรับตัวเป็นพลเมืองยุคดิจิทัลของนักศึกษาวิชาชีพ

นักศึกษาวิชาชีพต้องบริหารเวลาที่ใช้อุปกรณ์ดิจิทัล ตระหนักถึงอันตรายจากการใช้เวลาหน้า จอนานเกินไป และผลเสียของการเสพติดสื่อดิจิทัล

นักศึกษาวิชาชีพต้องรู้จักเรื่องของการกลั่นแกล้งบนโลกไซเบอร์ว่าคืออะไร ทำไมต้องให้ความสำคัญกับสิ่งเหล่านี้ เพราะการกลั่นแกล้งกัน บนโลกไซเบอร์ คิดก่อนโพสต์ คิดถึงผลดี ผลเสียที่จะตามมา ภาษาที่ใช้ต้องไม่ทำให้เกิดความเข้าใจผิด ไม่ควรโพสต์ข้อมูลส่วนตัวที่ควรเป็นเรื่องส่วนตัวและลดเวลาในการใช้โซเชียลเพื่อเพิ่มการสื่อสารในชีวิตจริง

การปรับตัวเป็นพลเมืองยุคดิจิทัลของนักศึกษาวิชาชีพ

นักศึกษาวิชาชีพควรต้องรู้จักเห็นอกเห็นใจ และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่นบนโลกออนไลน์ แม้จะเป็นการสื่อสารที่ไม่ได้เห็นหน้ากัน ต้องมีปฏิสัมพันธ์อันดีต่อคนรอบข้างทั้งในโลกออนไลน์และในชีวิตจริง ไม่ควรโพสต์ขณะกำลังอยู่ในอารมณ์โกรธ สื่อสารกับผู้อื่นด้วยเจตนาดี ไม่ใช่วาจาที่สร้างความเกลียดชังทางออนไลน์ ไม่กลั่นแกล้งผู้อื่นผ่านสื่อดิจิทัล

การปรับตัวเป็นพลเมืองยุคดิจิทัลของนักศึกษาวิชาชีพ

ในฐานะที่นักศึกษาวิชาชีพครูที่จะต้องไปเป็นครูในอนาคตก็ต้องนำความรู้ไปใช้กับเด็กในโรงเรียน เพื่อใช้ในการแก้ปัญหากับผู้เรียน ถึงแม้ว่าการกลั่นแกล้งบนโลกโซเชียลจะไม่ได้เกิดขึ้นในโรงเรียนโดยตรง แต่ผลกระทบที่เกิดกับเด็กที่ถูกกลั่นแกล้งอาจส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมในโรงเรียนได้

The End